

Po druhej svetovej vojne bolo nevyhnutné obnoviť zaniknutú obecnú knižnicu. Prispela k tomu Matica slovenská, ktorá 13. 10. 1947 v rámci akcie Pomáhajme navráteným Slovákom darovala knihy do kazimírskej knižnice v hodnote 14 tis. Kčs. Slávnostné odovzdanie sa uskutočnilo 2. 2. 1948, pričom bola menovaná aj knižničná rada na čele s Andrejom Džupinom.

Do roku 1961 bola knižnica umiestnená v budove školy, odkiaľ sa v uvedenom roku presťahovala do kultúrneho domu.

Kultúrny život v obci obohacoval svojimi predstaveniami krúžok divadelných ochotníkov, ktorý už v roku 1947 nacvičil niekoľko predstavení. Vo februári 1948 sa predstavil hrou Ferka Urbánka Kamenný chodníček.

V roku 1948 bola z iniciatívy miestneho farára Jozefa Szöča založená miestna dychová hudba. Hudobné nástroje boli zakúpené z finančnej zbierky občanov Kazimíra. Dychová hudba vystupovala pri slávnostných príležitostiach v obciach i na oslavách 1. mája v Trebišove. Ukázalo sa však, že účinkovanie dychovej hudby bolo neodmysliteľne späté s osobnosťou vedúceho i dirigenta, kňaza Jozefa Szöča. Po jeho odchode roku 1953 dychová hudba stratila túto osobnosť a rýchlo zanikla.

Miestna organizácia Matice slovenskej vznikla vo Veľkom Kazimíri v roku 1948. Jej predsedom sa stal Jozef Kondáš a tajomníkom riaditeľ školy Jozef Fil'akovský. Po vzniku mala 18 členov.

Prvý autobusový spoj do obce začal premávať roku 1952 a smeroval k vlakom na železničnú stanicu v Michal'anoch.

Silvestrovskou estrádou v rézii riaditeľa školy Karola Kociána sa predstavili roku 1960 členovia divadelného krúžku Mária Rendešová, Verona Rendešová, Anna Smereková, Irena Segulová, Helena Mitrová, Helena Ciberejová, Ján Sokira, Ladislav a Vojtech Tomkovci, Peter Krupský, Peter Tóth, Ján Ferkovič, Jozef Pokrivňák a ďalší.

V roku 1961 pripravili v réžii učiteľa Pavla Dojčáka členovia divadelného krúžku hru Magdy Matúščíkovej Kristína.

Divadelný ochotnícky krúžok Úsvit pripravil roku 1962 divadelnú hru Frederica G. Lorcu – Krvavá svadba. Najlepšie herecké výkony podali Marta Kondášová, Anna Smereková, Peter Krupský, Ján Fecko, Anna Barnová a Veronika Rendešová.

Zaostával športový život, hlavne futbalový. Pri JRD vznikol a pôsobil stolnotenisový oddiel, ktorý dosahoval dobré výsledky. V roku 1962 sa TJ Družstevník Kazimír, ktorého predsedom bol Ján Michalko ml., prihlásil do 4. triedy okresnej súťaže vo futbale. Stolný tenisti, ktorých viedol Karol Kocián, v tom istom roku vyhrali okresnú súťaž. Volejbalový oddiel začal s tréningovou činnosťou.

Po sčítaní obyvateľstva roku 1961 žilo v zlúčenej obci Kazimír 873 obyvateľov, z toho 411 mužov a 463 žien. Tajomníčkou MNV sa stala roku 1962 Jarmila Cibáková, matrikárkou Anna Hricová. Z rozpočtu MNV bolo poskytnutých na školstvo 24 527 Kčs a osvetovú činnosť 6 308 Kčs. Na kapitole vnútornej správy bol rozpočet prekročený o 17,17 %. Celkové plnenie rozpočtu MNV dosiahlo 102 897 Kčs.

Osvetová beseda v obci uskutočnila v roku 1962 126 kultúrno-spoločenských podujatí, na ktorých sa zúčastnilo 4 285 občanov.

Na pomoc družstevníckam – matkám bol 1. 7. 1962 zriadený poľnohospodársky útulok s celodennou starostlivosťou pre 25 detí predškolského veku. Vychovávateľkou v útulku bola Mária Dojčáková.

Malý a čiastočne aj Veľký Kazimír pomerne často ohrozovali záplavy. Takéto záplavy sú zaznamenané 11. – 13. marca 1963 v Malom Kazimíri. Prívalový dážď s veľkou vodou zaplavil a poškodil domy troch veľkokazimírskych rodín 16. 8. 1963.

Z rímskokatolíckej farnosti v Kazimíri odišiel koncom roku 1962 tamojší farár Tuleja. Na jeho miesto nastúpil 13. 8. 1963 Andrej Labanc.

Roku 1964 odišiel dlhoročný riaditeľ kazimírskkej školy Karol Kocián. Novou riaditeľkou sa stala učiteľka Mária Timková, ktorá v tejto škole pôsobila od roku 1960.

Po sčítaní obyvateľstva roku 1966 mal Kazimír 192 rodinných domov, 998 obyvateľov, bytový dom pre 5 rodín príslušníkov ochrany štátnych hraníc, školu, predajňu Jednoty s pohostinstvom. V bývalom notárskom sídle bol umiestnený MNV a pošta. V obci boli dve materské školy, kultúrny dom a 7 budov hospodárstva Štátneho majetku, n.p. Michal'any. V akcii „Z“ /zveľaďovanie/ sa roku 1966 realizovalo oplatenie obidvoch cintorínov a kultúrneho domu. V obci vydali 5 stavebných povolení na opravu rodinných domov a rozostavaných bolo ďalších sedem v rámci individuálnej bytovej výstavby.

Od 1. 1. 1964 bolo v Kazimíri zriadené hospodárstvo Štátneho majetku, n.p. Michal'any. Správcom ŠM v Kazimíri sa stal posledný predseda JRD Andrej Cibák. Hospodárstvo ŠM malo výmeru poľnohospodárskej pôdy 965,90 ha, z toho 837,63 ornej, 21,60 ha pasienkov a 10,66 ha lúk. ŠM pestoval zrniny v priemere na 50 %, technické plodiny na 10 %, jednoročné krmoviny na 25 % a viacročné na 15 % ornej pôdy. Zemiaky ohrozovala pásavka zemiaková /mandelinka/, ktorú zberali ručne, prípadne brigádnicky.

Pri vstupe do ŠM malo hospodárstvo 304 kusov dobytky, 70 prasníc, 486 ošípaných, pričom neplnilo stanovený ročný plán. Dojivosť plnilo iba na 60 %, výkrm ošípaných roku 1965 na 138 % a roku 1966 na 100 %.

Kazimírskke školstvo roku 1966 tvorilo jedno predškolské zariadenia a ZDŠ 1. – 5. ročník. V dvojtriednej materskej škole pôsobila ako riaditeľka Anna Balická s učiteľkami Jolanou Oravcovou a Magdou Ihnátovou.

ZDŠ, 1. – 5. ročník bola trojtriedna a v rokoch 1963 – 1966 sa v nej vystriedalo veľa učiteľov, čo bolo na škodu výchovno-vzdelávacieho procesu / Karol Kocián z Krupiny, Pavol Dojčák zo Stanče, Mária Timková z Michalian, Marta Iléšová z Veľkého Horeša, Helena Grumerová z Michalian, Štefan Ujváry z Veliat, Jozef Bača z Ladmoviec, Emília Kubičárová zo Stanče, Antónia Galambošiová z Trebišova a Jolana Buďová zo Sečoviec/.

V roku 1964 bolo na ZŠ, 1. – 5. ročník zaškolených 85 žiakov a roku 1965 88 školopovinných detí. V roku 1966 sa počet zaškolených detí zvýšil na deväťdesiat. Na stredných školách

študovalo roku 1966 z obce 126 žiakov, na vysokej škole ekonomickej jeden študent.

Z investičných akcií roku 1965 je potrebné spomenúť polozenie nového asfaltového povrchu na ceste z Michalian do Kazimíra.

Prevažná väčšina obyvateľov obce sa hlásila k rímskokatolíckemu náboženstvu. Menšia časť veriacich patrila k reformovanej kresťanskej cirkvi. V obci stáli tri kostoly. V severnej časti bol nefunkčný kostol evanjelickej cirkvi augsburského vyznania /v obci už nebolo veriacich/. Na Pištovom hrunku stal kostol reformovanej kresťanskej cirkvi a uprostred obce rímskokatolícky kostol.

Farár Andrej Labanc z Koškoviec organizoval ukončenie výstavby farskej budovy a 12. 8. 1966 búracie práce na rímskokatolíckom kostole, ktorého veža bola rozobraná 27. 9. 1966. Základný kameň na nový kostol položili 6. 9. 1966.

Kultúrno-osvetová činnosť bola usmerňovaná prevažne MNV na čele s Jarmilou Cibákovou a matrikárkou Máriou Mitrovou. V zrušenej osvetovej izbe v časti Malý Kazimír bola zriadená materská škola. Osvetová beseda sa nachádzala v kultúrnom dome. Fond miestnej ľudovej knižnice tvorilo 1100 knižných jednotiek.

Roku 1966 zriadil ŠM, n.p. Michalany v obci klub mladých, v ktorom sa uskutočňovali prednášky, besedy a čajové večierky. V kultúrnom dome premietali raz týždenne filmy. Aktívny bol zväz požiarnej ochrany, ktorý mal 70 členov. Jeho predsedom bol Pavol Bogdaň, veliteľom Pavol Počuvaj, strojníkom Ján Bogdaň a pokladníkom Michal Ihnát. Vlastnil dve striekačky v dobrom technickom stave.

Prevažná väčšina obyvateľov obce pracovala na železnici a v závodoch v okrese i mimo okresu. Na ŠM pracovali väčšinou ženy a dôchodcovia.

Organizátorskú a riadiacu prácu v obci zabezpečoval MNV, ktorého rada v rokoch 1964-1968 pracovala v tomto zložení: Jarmila Cibáková /predsedníčka MNV/, Mikuláš Barna /tajomník MNV/, Ladislav Tomko, Michal Zamba, Michal Farkaš, Žofia Sováková, Irena Segulová,

Barbora Zambová a Mikuláš Pavai.

Kazimírska škola si 30. 11. 1968 pripomenula svoju storočnicu. Z kantorskej stanice vo Veľkom Kazimíri roku 1868 s kantorom – učiteľom vznikla neskôr elementárka, ktorá v poddanskej obci učila veľmi obmedzený počet detí náboženstvo, čítanie a písanie. Deti už v útlom veku boli nútené pracovať, a preto do školy chodili väčšinou iba v zimných mesiacoch dosť nepravidelne. Organista – učiteľ mal jednu izbu, druhá slúžila ako učebňa. Gróf Berchtold bol patrónom školy a roku 1906 ju dal prestavať tak, že učiteľ mal dve izby. Dal pribudovať aj vedľajšie prístavby /komoru, maštal', dreváreň/, učebňu zväčšil a opravil. Na všetky tieto historické i súčasné stránky existencie kazimírskej školy spomínali účastníci na jej storočnici.

V školskom roku 1964/1965 bol 5. ročník z Kazimíra zaškolený v plno organizovanej ZDŠ v Michaľanoch. V trojtriednej kazimírskej škole v školskom roku 1965/1966 vyučovali: Mária Timková /riaditeľka školy/, Jolana Buďová a Štefan Ujváry, ktorého vystriedal Jozef Bačo. V trojtriedke kazimírskej školy bolo v priemere 85-90 zaškolených žiakov.

Pre hospodárstvo ŠM boli roky 1967 a 1968 málo úspešné. Neboli splnené úlohy plánu v rastlinnej ani živočíšnej výrobe. Chýbala krmovinová základňa, a preto neboli splnené ani úlohy v živočíšnej výrobe. Ročný plán tržieb 4 373 tis. Kčs bol splnený na 88 %, t.j. 3 845 tis. Kčs /1968/.